

Bilag 2.

FORBRUGERRÅDET

Den 2. marts 1979

Til Retsudvalget.

1. Vedr. forslag til lov om ændring af købeloven

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at dette i al væsentlighed bygger på Forbrugerkommissionens Betænkning III om forbrugernes retsstilling og retsbeskyttelse (nr. 738/1975). Denne betænkning indeholder en lang række rekommandationer om ændringer i købeloven, og disse rekommandationer er enstemmigt tiltrådt af medlemmerne af Forbrugerkommissionen, herunder også af de repræsentanter, der var udpeget af erhvervsorganisationerne. Forbrugerrådet finder derfor, at samtlige disse enstemmige rekommandationer som et absolut minimum for forbrugerbeskyttelsesniveauet i forbindelse med køb bør følges i lovforslaget. Rekommandationerne er ingenlunde udtryk for, hvad Forbrugerrådet optimalt kunne ønske, men derimod for, hvad der kunne opnås enighed om i Forbrugerkommissionen, hvor forbrugerinteresserne var underrepræsenteret i forhold til erhvervsinteresserne. Forbrugerrådet vedstår ikke desto mindre denne enighed, men må imidlertid til sin forbavelse konstatere, at lovforslaget på en række punkter har stillet forbrugerne ringere end rekommanderet af en enig Forbrugerkommission.

2. Forbrugerkommissionen foreslår i Betænkning III, side 85, (rekommandation 6), at pris- og avancelovens regler om faktureringspligt gives civilretlig gennemslagskraft, således at det gøres klart, at kundens betalingspligt først indtræder, når der foreligger en faktura, der er i overensstemmelse med den for området udfærdigede forskrift. Det må formodes, at den omtalte rekommandation ikke er fulgt, fordi købelovudvalget i sin betænkning ikke fandt, der var grund til at foreslå en særregel om, at forbrugerens beta-

lingspligt først indtræder, når der foreligger en faktura, der opfylder kravene i prislovgivningen m. v. På den anden side udtaler udvalget, at køberen i et forbruger køb kan kræve en regning, der er udformet i overensstemmelse med forskrifterne, og at forbrugers betalingspligt ikke indtræder, før der foreligger en fyldestgørende regning. I betragtning af, at dette er udvalgets opfattelse, finder Forbrugerrådet, at det vil være mere rimeligt og især mere forståeligt for forbrugerne, såfremt denne opfattelse giver sig direkte udtryk i loven, idet den enkelte køber næppe vil være bekendt med denne regel. Forbrugerrådet skal derfor henstille, at der i loven opstilles en regel som foreslået af en enig Forbrugerkommission.

3. En ligeledes enig Forbrugerkommission har i Betænkning III, side 43, (rekommandation nr. 22), foreslået, at undladelse af at anvende en i henhold til lovgivningen foreskrevet varedeklaration eller anden påbudt mærkning af varens eller ydelsens indhold, egenskaber, brug eller farlighed som hovedregel bør give køberen adgang til at hæve købet. Forbrugerrådet beklager, at denne regel ikke findes i lovforslaget i betragtning af, at en ved lov påbudt varedeklaration eller mærkning af samfundet må anses for at være så vigtig for forbrugeren, at det må være rimeligt, at denne, såfremt deklaration eller mærkning ikke foreligger, kan hæve købet, medmindre det antages, at undladelsen i det konkrete tilfælde har været af uvæsentlig betydning for køberen.

4. En enig Forbrugerkommission gik ind for ikke at foreslå ændring i købelovens § 49 om afhjælpningsret. Man overvejede dette, men bortset fra bestillingskøb anbefaler man ikke en udvidelse af afhjælpningsretten. Der